UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year $4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Українськім Робітничім Домі, на розі вулиць Причард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік $4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

"Workers Unity"

Почала вже виходити давно очікувана й дуже тепер робітництву потрібна газета "Workers Unity", органі Воркер Юніті Ліг. Воркерс Юніті Ліг до цего часу не мала свого друкованого органу. Її справи — справи організації революційного робітництва на трейд-юнійному полі обслуговувала інша революційна преса і, розуміється, обслуговувала не стало, доривочно, тоді, як справа організування революційних трейд-юній, зміцнювання їх і консолідування під один керівний революційний центр вимагає спеціяльної уваги. Таку увагу може цій праці дати тільки спеціяльно для него призначений орган.

Потребу трейд-юнійного революційноно органу дуже відчувало робітництво Канади, а зараз, коли проти революційного крила робітничого руху озброїлися не тільки капіталісти, але й соціял-фашисти, головно трейд-юнійна реакція, коли активних робітників цего крила дискримінується при праці за активною участю трейд-юнійних реакційних лідерів, а найголовніше, коли багато робітництва не усвідомило собі ще як слід значіння й завдання Воркерс Юніті Ліг — то поява газети, що спеціяльно обслуговувала б найважливішу бойову частину канадського робітництва, є дуже на часі й її треба щиро привітати.

Воркерс Юніті Ліг — це революційний центр в першу чергу тих трейд-юній, які, чи то відкололися від старих реакційних центрів, чи створилися самостійно в розгарі клясової боротьби, вимагають консолідації своїх сил і обєднаного керівництва. Такі юнії, хоч не дуже ще великі, є вже поширені майже по цілій Канаді і за останні часи проявили себе на фронті клясової боротьби. Друге — в самих старих реакційних трейд-юніях йде велике тертя. Найбідніше плачена й найгірше визискувана частина членства цих юній невдоволена реакційним керівництвом та співпрацею його з роботодавцями. Вона шукає виходу з тих кліщів, в яких його тремають старі юнії, вона хоче поставити опір страшному визискові, що постійно зміцняється й зводить урівень життя робітництва до степення голоду.

Отже треба консолідувати не тільки нові революційні трейд-юнії, але гуртувати й давати провід революційним опозиційним силам в старих трейд-юніях. Тому нову трейд-юнійну газету **"Workers Unity"**, що ці завдання має виконувати, треба вважати не тільки органом існуючих вже під одним революційним керівництвом трейд-юній, але органом революційного крила загального канадського трейд-юнійного руху. Сама про себе в першому числі "Workers Unity" пише, що її поява **"позначає великий крок вперед в будуванні революційного трейд-юнійного центру в Канаді".**

Це якраз повинно бутії ясно кожному трейд-юнійному робітникові. Бо донедавна в багатьох робітників було таке поняття, що Воркерс Юніті Ліг — це нова трейд-юнія. І коли на заході Канади зведена була боротьба з вітлєвщиною, то деякі навіть передові товариші з МВЮК думали, що поборювання вітлєвщини — це поборювання самої Майн Воркерс Юніон оф Канада, місце якої має заступити Воркерс Юніті Ліг. Таке помилкове поняття тільки утруднювало боротьбу з реакцією — бо говорити до пересічного юнійного робітника про розвалювання старої юнії, а встановлення нової — значить до певної міри знеохочувати його до боротьби.

Воркерс Юніті Ліг трейд-юній не розвалює. Навпаки — **вона їх будує**. Вона будує їх і назовні старих юній, вона будує їх і внутрі старих юній, але в обидвох випадках вона надає їм революційного обличчя. Її орган, **"Workers Unity"**, висловлює домагання канадського робітництва, як того, що працює, так і безробітного, і старається обєднати його проти спільного ворога — капіталу.

Цим якраз Воркерс Юніті Ліг основно різниться від старих реакційних трейд-юній. Старі реакційні трейд-юнії побудовані по системі фахів ("крефтс"), а нові, революційні трейд-юнії під проводом Воркерс Юніті Ліг будуються по лінії індустрії, а не фахів. Старі реакційні трейд-юнії не дбають про безробітних і не організують їх, а Воркерс Юніті Ліг організує безробітних й дає їм провід в боротьбі за негайні домагання. Політика старих трейд-юній — це співпраця з капіталом, затримання клясового мира найдорощою ціною робітництва, а політика Воркерс Юніті Ліг — це обєднання робітничої кляси, як тої частини, що покищо працює, так і тої, що викинена на брук, для спільної клясової боротьби проти визискувачів, для поставлення міцного опору дальшому наступові капіталу на заробітну платню робітництва та на виголоджування його по "Гобо-парках".

"Workers Unity", як це каже вона в редакційній першого числа — **"дасть імпульс для праці організування економічної боротьби безробітних під прапором Всекраєвого Товариства Безробітних від Нюфавленду до Вікторії".**

"Workers Unity" — це мова Воркерс Юніті Ліг, це її найголовніший організатор, який щойно вийшов у світ. Газета виходить на шість сторінок, одна з них присвячена жінкам-робітницям, одна — безробітним, а решта чотири загальним трейд-юнійним справам і клясовій економічній боротьбі. Ця газета повинна обєднати довкола себе й на своїх сторінках всіх революційних трейд-юнійних робітників і безробітних Канади. На її шпальтах робітники повинні шукати поради, інструкцій та запалу до дальшої боротьби з визискувачами та із зростаючою реакцією в країні. **Цю газету робітництво повинно читати, повинно писати до неї й поширювати.**

Адреса:

"Workers Unity", Room 56—70 Lombard St., Toronto, Ont.

Передплата — $1.50 на рік, 75 ц. на півроку.

ЯК ФРАНЦУЗЬКИЙ МІЛІТАРИЗМ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО "МИРУ"

Франція укріпляє тепер свої східні границі проти Німеччини й Італії. До праці запряжено найкращих військових техніків. Задумано створити одну залізо-бетонову лінію з 300 фортами. Всі форти вбудовані в землю. Гармати закриті. Все це має бути зроблене за три роки.

В Альпах будуються нові дороги, тунелі, уставляються гармати для обстрілу Ломбардії. Всі форти будуть мати дуже мало людей. Обслуговувати їх будуть машини. Всі мостові причілки на Рені укріплено сильно. Крім того будують французи ще рухомі окопи на рейках з бетону, щоб їх можна було транспортувати скоро в загрожені місця. Там монтується тяжкі й легкі гармати, як також готові дротяні перешкоди. Такі окопи на місце бою вояки скоро укріплюють. Вони будуть опірною точкою бою.

Получення між поодинокими фортами будуть виключно підземні. Також і в запіллі будують підземні тунелі, щоби незамітно можна було ввести в форти резервові частини й охоронити їх перед ворожим огнем. Поїзди в прифронтовій полосі також мають їздити під землею. Це було б дійсне чудо воєнної техніки. Так принайменше твердять воєнні спеціялісти.

Всі підземні кватирі й касарні мають не лише вентілятори, телєфони і кухні, розуміється все елєктрічне, але й купелі. Деякі форти є правдивими лябіринтами, як каже французька преса. Каблі і сигналізаційні приладдя вкопані найглибше в землю, а над Реном заглядають на німецький бік зовсім виразно. Так виглядає на ділі роззброєння. Пацифізм для експорту на зовні, а озброєння для себе.

ГОЛОД ЗЕМЛІ В ЕСПАНІЇ -- ЯК РЕВОЛЮЦІЙНА СИЛА

Стаття дра Франковського, члена Еспанської Академії Наук.

Під таким наголовком дає "Ілюстровани Курер Подзєнни" статтю проф. дра Франковського, члена еспанської Академії Наук, подаючи замітку, що земельне питання в Еспанії може статися, як колись в царській Росії, вихідною точкою суспільного перевороту.

Повалення монархії і проголошення в Еспанії республіки, це лише вступ до подій, які силою факту мусять розвиватися далі. Головним чинником, що розсаджує дотеперішній суспільний лад Еспанії, є відвічна його рана — приватна власність і користування землею.

В Еспанії занимається рільництвом 29 проц. загального числа населення. Це, одначе, не значить, що головні сили населення скупчуються в промисли. Дуже значний проц. населення не робить нічого, решта примирає з голоду або примушена емігрувати. Наслідком малого використовування робучої сили у рільнім господарстві є факт, що майже 49% землі лежать відлогом.

Майже ціла Еспанія в руках обшарників-поміщиків. Дрібна приватна власність, можна сказати, не існує. Найбільші фільварки, від півтора до 14 тисяч гектарів землі находяться в південній Еспанії. Власники цеї землі ведуть життя дармоїдів в столиці або в інших провінціональних більших містах. Землю віддають в оренду. Чиншові парцелі в Андалузії є від 300 до 600 гектарів, а в Галіції доходять до загонів.

Треба згадати, що ще до минулого століття існувала в цілій Еспанії спільна громадська власність, адміністрована-керована населенням сіл на підставі дуже цікавого звичайного права. Усунення цеї громадської спільности зруйнувало чисельні громади, унеможливило раціональну годівлю худоби в багатьох околицях та викликало посилену хвилю еміграції до Америки і інших країн.

Еспанська селянська біднота є лише орендатором, вона бере поміщицьку землю в оренду. Пануючий в Еспанії закон позволяє поміщикам допускатися великих надужить.

Усе вище сказане, було головною причиною, що сільське населення кидало цілі околиці. Приміром в Андалузії є лише поміщики, дуже мало орендаторів і багато зарібників. Господарські будинки поміщицьких фільварків находяться далеко від людських осель і зарібники, відрізані цілковито від своїх родин, живуть там як невільники. Морять їх голодом, а мешкають в нужденних будах. Положення рільного населення в Андалузії є безсумніву гірше ніж в інших країнах Европи.

В деяких околицях Еспанії, як в Галіції, Астурії поміщики поділили свої землі на найменші частки і орендують їх бідному сільському населенню, яке майже увесь свій дохід віддає панам. Такий селянин-орендатор діставав якусь частину землі на деякий час, працював на ній, уліпшував, ужизнював на це, щоб пан йому по якомусь часі відібрав її і передав іншому бідакові, розуміється за вищу орендну платню.

В околицях Галіції була в 1763 році введена т. зв. "вічна оренда". З одної сторони це спричинило піднесення загального стану рільництва, а з другої довело до безконечного роздрібнення орендованих часток. Оренда переходила з батька на сина, її ділено між усіх членів родини. Роздрібнення землі довело до цього, що на 32-ох квадратових метрах землі сиділо трох селян орендаторів: До одного належала земля, значить тих 32 квадратових метри, до другого одинокє дерево, каштан, що рік на тій землі, а третій діставав від двох перших по пару яєць річно, одного року від першого, другого року від другого.

В околицях Валенції поміщики вже кілька разів намагалися відібрати у селян орендовані ними земельні частки, щоб їх, розуміється, за більший чинш, віддати іншим. Але селянство, на підставі вище згаданої "вічної оренди" незвичайно солідарно боронилося різними способами пімсти.

Перед десятьома літами королівський інститут соціяльних реформ прийшов до переконання, що землю треба би реально поділити, а в першій мірі простори, що лежать відлогом та пасовиська, на яких пасеться панська худоба, головно бики, що їх вживають до так званих "боїв биків". Сільський пролєтаріят принимав це все з недовірям і єднався самочинно в синдикалістичні спілки.

Згідно з думкою працюючого люду визначні еспанські економісти твердять, що земельного питання в Еспанії не зуміє розвязати ні королівський уряд, ні республіканський. Дуже трудне й тяжке земельне питання в Еспанії може розвязати лише соціяльна революція.

Резолюції Дванацятого З'їзду ТУРФДім про освітню працю в українських масових орґанізаціях

КАМПАНІЯ ЗА ЧЛЕНСТВОМ ДО ТУРФДІМ.

Дванацятий З'їзд ТУРФДім постановляє перевести в 1931 році ударну кампанію за придбанням членства до ТУРФДім, головно з новоприбувших до Канади імігрантів, які в минулому хоч не були членами ТУРФДім, доказали свою бойовість в демонстраціях і інших масових мітінгах. Таку кампанію припоручається провести в грудні ц. р.

Кампанію за членством добре підготовити в нашій пресі, виготовити плян переведення для всіх відділів, по можливости виготовити спеціяльні реферати для виголошення на масових мітінгах чи мітінгах-концертах. Доклади мають висвітлювати значіння наших масових організацій для українського робітництва й незаможного фармерства в загальному робітничому русі Канади. Коли б з якоїсь причини виготовлення таких рефератів було утруднене, то з'їзд припоручає зарядам відділів та організаційно-освітнім комітетам на місцях взяти всі дані про нашу організацію зі звітів з'їздів та з головних статтів в Альманаху ТУРФДім. До того користатися статтями з "УРВ", що будуть поміщені на теми дня.

Другу ударну кампанію повести вже в 1932 році в такому місяці, який ЦВК вирішить і повідомить про це відділи.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ОСВІТНІЙ ФОНД.

Щоб створити організаційно-освітній фонд який є дуже потрібний під теперішний час нашим організаціям, Дванацятий З'їзд ТУРФДім ухвалює щоби кожний відділ ТУРФДім встроїв одне підприємство в користь організаційно-освітнього фонду. Таке підприємство мали би відділи встроїти в місяці лютому 1932 року і весь прихід прислати до ЦВК на згадану ціль. Ці гроші не мають бути зужиті на іншу ціль, тільки на провадження освітньої праці серед членства.

З цею резолюцією вдатися також до Семої Конвенції РЗТ та 1-ої Конференції ТОДОВИРНАЗУ, щоби ухвалили цю постанову й для відділів РЗТ та ТОДОВИРНАЗУ. Де є відділи ТУРФДім, Жінсекції, Секції Молоді, РЗТ й ТОДОВИРНАЗУ, то там мали би встроїти таке підприємство спільними силами, де тільки самий відділ повищих організацій то цей відділ має встроїти самий одно підприємство в лютім в користь освітнього фонду.

СПЕЦІЯЛЬНІ ОСВІТНІ КУРСИ.

Одним з найкращих засобів в творенні нових груп активних робітників і в приготуванні їх політично до цієї праці, є організування курсів, які повинні відбуватися при кінці тижня або вечерами. Ці курси повинні продовжатися через якийсь час і на них треба брати такі справи, як вивчання капіталістичних основ марксизму-ленінізму, програму революційного руху робітників і незаможніх фармерів, біжучі політичні питання, виголошування публичних промов, робкорство тощо. В звязку з цим дуже важним є організування курсів англійської мови, бо вони причиняться до перебороння тої ізоляції, яка відділює тих робітників, що не знають англійської мови, від загального робітничого руху. Постачуванням учителів для цих курсів мають занятися Центральні Комітети ТУРФДім і його секцій. Треба однак уважати, щоб ці учителі англійської мови були відповідні так політично, як і своїм характером, щоб вони дійсно повели цю роботу успішно. З'їзд припоручає центральному організаційно-освітньому комітетові негайно виготовити предмети і загальний плян для цих курсів на час, щоб можна було цю працю почати з приходом зими. Треба тримати уважний рекорд розвитку членів таких курсів, щоб найкращі елєменти висувати до провідної праці в масових організаціях.

Курс Політичного Мінімуму, який недавно видала комуністична партія, може послужити за основу для деяких кляс, що будуть організовані.

ПРОВІД ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ.

1. Безпосередня відповідальність провадження цієї праці спадає на плечі Центрального Організаційно-Освітнього Комітету. Завданням цего комітету буде:

а) Приготовити весь матеріял для освітньої програми, який намічає резолюція з'їзду і негайно взятися до роботи, повідомити відділи, а особливо льокальні організаційно-освітні комітети із значінням резолюції і як її увести в практику. Як конкретне завдання, центральний організаційно-освітний комітет мусить виготовити плян праці на слідуючих шість місяців, що мається почати з початком місяця жовтня 1931 року. Цей плян має містити в собі основу для праці льокальних комітетів, які мусять виробити плян праці в своїх місцевостях відповідно до існуючих можливостей і на основі центрального пляну праці.

б) Комітет має дати конкретні і безпосередні вказівки льокальним комітетам і зрівноважити працю між такими великими центрами як Вінніпег, Монтреаль, Торонто та Едмонтон, а меншими містами і місточками.

в) Комітет має підчеркнути потребу вичучування активних кадрів для цієї праці і допильнувати, щоб ведення ідеольогічної праці в звязку із зворотом до масової революційної праці припоручено найвідповіднішим і найкраще приготованим товаришам.

г) Комітет мусить підприняти конкретні кроки в праці між славянськими робітниками інших національностей, особливо між польськими робітниками, в тій ціли, щоб через спеціяльні апелі втягнути їх в робітничий рух.

г) Комітет має наглядати над освітними активностями в РЗТ і ТОДОВИРНАЗУ і розвивати велике членство в цих організаціях, при помочі яких можна буде втягати їх до ТУРФДім.

д) Виготовляти матеріяли для рекрутування робітників і незаможних фармерів в лави ТУРФДім і давати цим кампаніям провід.

е) Спеціяльну увагу треба звернути на освітню працю між незаможними фармерами. Ця праця мусить різнитися вдечім від праці між робітниками і вона мусить включати в собі такі апелі, на які незаможні фармері будуть готові відгукнутися.

Щоб це осягнути і щоб цю працю привести до близького контакту з ЛФЄ, з'їзд ухвалює:

Що Центральний Організаційно-Освітний Комітет має назначити спеціяльний аграрний департамент, який має складатися з трьох товаришів. В завдання цього департаменту мають входити провід спеціяльної, освітньої праці між незаможними фармерами, тісне співробітничання Центрального Комітету з Центральним Комітетом Ліги Фармерської Єдности, даванія конкретних вказівок фармерським відділам ТУРФДім і безпосередна участь в праці "Фармерського Життя", щоб в такий спосіб поліпшити його зміст і перетворити його як дійсного провідника українських незаможніх фармерів.

є) Давати безпосередню допомогу і напрям Студентському Інститутові ТУРФДім в Едмонтоні й отримувати регулярний звіт від директора Інституту, на основі якого можна було б наглядати над цілою роботою Інституту, давати йому потрібні суггестії і виносити відповідні рішення. Теперішнє недоцінення Інституту та його ролі в клясовій боротьбі так членством масових організацій, як і ЦВК ТУРФДім, мусить бути заступлене конкретною моральною і матеріяльною допомогою.

з) Поширити кольпортаж революційної літератури і журналів між українськими робітниками і незаможніми фармерами. Щоб це зробити, треба, щоб Центральний Організаційно-Освітний Комітет припоручив відділам вибрати комітет з активних членів, число якого має відповідати величині даної місцевости, і цей комітет має звертати свою постійну увагу на продаж літератури. Це буде одним з способів до поборення теперішньої слабости складати цю працю на одного товариша і поможе поширити продаж революційної літератури, що є одним з наших найважливіших завдань.

ж) Організаційно-Освітний Комітет має також за своє завдання популяризувати методи соціялістичних змагань, як засобу, що послужить до активізування членства.

СТІННІ ГАЗЕТИ.

Стінні газети є одним з найкращих засобів розвитку робітників, вони вчать їх висказувати свою думку на папері, як також розвивати здорову самокритику в рядах масових організацій. У вибиранні комітетів стінної газети треба бути дуже обережним і треба вибірати таких членів, які мають розуміння, є тактичні і є політично розвинені. Зараз є дуже тяжко заставити членів дописувати до стінгазети. Це можна побороти тільки через викликання в них зацікавлення, через втягання певних робітників, щоб вони дописували до газети про умовини праці, або про положення між безробітними, або про будьяке критикування чи то скарги, які вони можуть мати до загальної праці по відділах. Розвиток дописувачів до газети буде в більшості залежати від редакційного комітету та їх ініціятивної праці, як також і від загального поступу зробленого в звороті до масової праці.

ЗВІЛЬНЕННЯ ПОПІВ ВІД ПОДАТКІВ.

Преса повідомляє, що польський уряд видав розпорядження про звільнення попів від плачення комунальних додатків до грунтового податку від ерекціональних грунтів. Звільнення те заряджено, щоб улекшити нібито кризу попам.